

Угода

між Урядом України і Урядом Російської Федерації про трудову діяльність і соціальний захист громадян України і Росії, які працюють за межами кордонів своїх країн

Дата підписання: 14.01.1993

Дата набуття чинності: 14.01.1993

Уряд України і Уряд Російської Федерації, які надалі іменуються Сторонами, прагнучи до всебічного розвитку співробітництва між Сторонами в галузі трудової діяльності і соціального захисту громадян на території Договірних Сторін, базуючись на положеннях Договору між Українською РСР і РРФСР від 19 листопада 1990 року та Угоди між Російською Федерацією і Україною про подальший розвиток міждержавних відносин від 23 червня 1992 року, домовились про таке:

Стаття 1

Дія цієї Угоди поширюється на осіб (надалі іменуються - Працівники) та членів їх сімей, які є громадянами або постійно проживають на території однієї із Сторін (надалі іменуються - Сторона виїзду) та здійснюють свою трудову діяльність на умовах найму на території іншої Сторони (надалі іменуються - Сторона працевлаштування).

Стаття 2

Вік особи, з якого допускається прийняття на роботу громадян, визначається законодавством Сторони працевлаштування.

Стаття 3

Органами, уповноваженими представляти Сторони у реалізації цієї Угоди (надалі іменуються - Уповноваженими Органами), виступають:

з Української Сторони - Міністерство праці України,

з Російської Сторони - Міністерство праці Російської Федерації.

Уповноважені Органи мають право залучати в установленому порядку компетентні органи Сторін для вирішення питань, що впливають з цієї Угоди.

Усі питання, пов'язані з виконанням цієї Угоди, вирішуються шляхом взаємних консультацій між Уповноваженими органами Сторін.

Уповноважені Органи створюють робочу групу для реалізації цієї Угоди та прийняття оперативних рішень.

Регламент роботи робочої групи і положення про неї затверджуються Уповноваженими Органами спільно.

Стаття 4

Виїзд та перебування Працівника, який здійснює трудову діяльність на території Сторони працевлаштування, регулюються законодавством цієї Сторони.

Трудова діяльність Працівника оформлюється трудовим договором (контрактом), укладеним з роботодавцем згідно з трудовим законодавством Сторони працевлаштування. Роботодавець реєструє укладені трудові договори (контракти) в установах, визначених Уповноваженими Органами.

У тому разі, коли трудовий договір (контракт) розірваний у зв'язку з ліквідацією підприємства (установи, організації), скорочення чисельності або штату працівників, Уповноважений Орган цієї Сторони вживає заходів щодо включення Працівника в інші, рівноцінні, трудові відносини на строк дії трудового договору (контракту). При неможливості працевлаштування на Працівника поширюються порядок і пільги, що передбачені законодавством Сторони працевлаштування для вивільнених

працівників. За місцем постійного проживання працівнику надається право на працевлаштування на загальних підставах.

Стаття 5

У разі зміни ситуації на національних ринках праці Сторони на основі взаємної домовленості можуть вводити обмеження на прийняття Працівників іншої Сторони.

Стаття 6

Працівники Сторони виїзду, які працюють на території Сторони працевлаштування, користуються правами та виконують обов'язки, що встановлені трудовим законодавством Сторони працевлаштування (включаючи питання трудових відносин, колективних договорів, оплати праці, режиму робочого часу та часу відпочинку, охорони та умов праці та інші).

Трудовий стаж, включаючи стаж, який обчислюється у пільговому порядку, і стаж роботи за спеціальністю, набутий у зв'язку з трудовою діяльністю на територіях обох Сторін, взаємно визначається Сторонами.

Обчислення стажу здійснюється згідно з законодавством Сторони, на території якої відбувалась трудова діяльність.

Сторонами визнаються дипломи, свідоцтва та інші документи державного зразка про рівень освіти і кваліфікації, які видані відповідними компетентними органами Сторін, без легалізації.

Стаття 7

Питання пенсійного забезпечення регулюються Угодою про гарантії прав громадян держав-учасниць співдружності Незалежних Держав у галузі пенсійного забезпечення від 13 березня 1992 року та двосторонніми угодами в цій галузі.

Стаття 8

Соціальне забезпечення в цій Угоді для Працівників, які працюють на території Сторони працевлаштування, та членів їх сімей здійснюється на основі законодавства цієї Сторони. При цьому під соціальним забезпеченням у цій статті розуміються всі види допомог та виплат, які надаються громадянам у разі захворювання, вагітності та родів і в інших випадках.

Стаття 9

Сторони додержуватимуться такого порядку щодо відшкодування Працівникам шкоди внаслідок каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, одержаного у зв'язку з виконанням трудових обов'язків:

а) відшкодування шкоди внаслідок трудового каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, а також смерті потерпілого здійснюється Стороною, законодавство якої поширювалось на Працівника на момент одержання каліцтва;

б) відшкодування шкоди внаслідок професійного захворювання або смерті потерпілого, яка настала у зв'язку з ним, здійснюється Стороною, законодавство якої поширювалось на Працівника під час його трудової діяльності, яка викликала професійне захворювання, навіть якщо зазначене захворювання вперше було виявлене на території іншої Сторони.

У тому разі, коли Працівник, який одержав професійне захворювання, працював в обох державах в умовах і галузях діяльності, які могли призвести до професійного захворювання, відшкодування шкоди здійснюється тією Стороною, на території якої в останній раз виконувалась зазначена робота;

в) відшкодування шкоди внаслідок професійного захворювання, призначене однією з Сторін, при загостренні захворювання переглядається згідно з законодавством цієї ж Сторони. Проте це положення не застосовується, якщо загострення захворювання пов'язане з трудовою діяльністю на підприємствах (в установах, організаціях) іншої Сторони, яка могла призвести до професійного

захворювання і під час якої до Працівника застосовувалось законодавство іншої Сторони.

У разі переселення Працівника з території Сторони працевлаштування на територію іншої Сторони роботодавець зобов'язаний перерахувати потерпілому кошти, які відшкодують заподіяну здоров'ю шкоду у розмірах, передбачених законодавством Сторони працевлаштування.

Стаття 10

Усі витрати, пов'язані із здійсненням соціального забезпечення за цією Угодою, несе Сторона працевлаштування.

Стаття 11

Документи, видані з метою реалізації цієї Угоди на території однієї Сторони за встановленою формою, або їх копії, засвідчені в установленому порядку, приймаються на території іншої Сторони без легалізації.

Стаття 12

Ця Угода набирає чинності з моменту підписання.

Стаття 13

1. Ця Угода укладається строком на п'ять років і буде автоматично продовжуватись кожного разу на один рік, якщо жодна з Сторін не заявить про свій намір припинити її дію шляхом письмового повідомлення не менш як за 6 місяців до закінчення відповідного періоду.

2. У разі денонсації Угоди її положення залишаються чинними щодо трудових договорів (контрактів), укладених Працівниками з роботодавцями, до закінчення строку, на який вони були укладені.

3. У цю Угоду, за згодою Сторін, можуть вноситись зміни і доповнення, які оформлюються в письмовому виді.

Здійснено 14 січня 1993 року у м. Москві у двох примірниках українською та російською мовами, при цьому обидва тексти мають однакову силу.

За Уряд України
(підпис)
Л.Кучма

За Уряд Російської Федерації
(підпис)
В.Черномірдин

СОГЛАШЕНИЕ

от 14 января 1993 года

МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ УКРАИНЫ О ТРУДОВОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ И СОЦИАЛЬНОЙ ЗАЩИТЕ ГРАЖДАН РОССИИ И УКРАИНЫ, РАБОТАЮЩИХ ЗА ПРЕДЕЛАМИ ГРАНИЦ СВОИХ ГОСУДАРСТВ

Правительство Российской Федерации и Правительство Украины, далее именуемые Сторонами,

стремясь к всестороннему развитию сотрудничества между Сторонами в области Трудовой деятельности и социальной защиты граждан на территории договаривающихся Сторон,

основываясь на положениях Договора между РСФСР и Украинской ССР от 19 ноября 1990 г. и Соглашения между Российской Федерацией и Украиной о дальнейшем развитии

межгосударственных отношений от 23 июня 1992 г.,
согласились о нижеследующем:

Статья 1

Действие настоящего Соглашения распространяется на лиц (далее именуются - Работники) и членов их семей, являющихся гражданами или имеющих постоянное место жительства на территории одной из Сторон (далее именуется - Страна выезда) и осуществляющих свою трудовую деятельность на условиях найма на территории другой Страны (далее именуется - Страна трудоустройства).

Статья 2

Возраст, с которого допускается прием на работу граждан, определяется законодательством Страны трудоустройства.

Статья 3

Органами, уполномоченными представлять Страны в реализации настоящего Соглашения (далее именуются - Уполномоченные Органы), выступают:

с Российской Страны - Министерство труда Российской Федерации;

с Украинской Страны - Министерство труда Украины;

Уполномоченные Органы имеют право привлекать в установленном порядке компетентные органы Стран для решения вопросов, вытекающих из настоящего Соглашения.

Все вопросы, связанные с выполнением настоящего Соглашения решаются путем взаимных консультаций между Уполномоченными Органами Стран.

Уполномоченные Органы образуют рабочую группу по реализации настоящего Соглашения и принятию оперативных решений.

Регламент работы рабочей группы и положение о ней утверждаются Уполномоченными Органами совместно.

Статья 4

Въезд и пребывание Работника, осуществляющего трудовую деятельность на территории Страны трудоустройства, регулируются законодательством этой Страны.

Трудовая деятельность Работника оформляется трудовым договором (контрактом), заключенным с работодателем в соответствии с трудовым законодательством Страны

трудоустройства. Работодатель регистрирует заключенные трудовые договоры (контракты) в учреждениях, определенных Уполномоченными Органами.

В случае, если трудовой договор (контракт) расторгнут в связи с ликвидацией предприятия (учреждения, организации), сокращения численности или штата работников, Уполномоченный Орган Стороны трудоустройства предпринимает усилия с тем, чтобы включить Работника в другие, равноценные трудовые отношения на срок действия трудового договора (контракта). При невозможности трудоустройства на Работника распространяются порядок и льготы, предусмотренные законодательством Стороны трудоустройства для высвобождаемых Работников.

По месту постоянного жительства работнику предоставляется право на трудоустройство на общих основаниях.

Статья 5

При изменении ситуации на национальных рынках труда Стороны на основе взаимной договоренности могут вводить ограничения на прием Работников другой Стороны.

Статья 6

Работники Стороны выезда, работающие на территории Стороны трудоустройства, пользуются правами и выполняют обязанности, установленные трудовым законодательством Стороны трудоустройства (включая вопросы трудовых отношений, коллективных договоров, оплаты труда, режима рабочего времени и времени отдыха, охраны и условий труда и другие). Трудовой стаж, включая стаж, исчисляемый в льготном порядке, и стаж работы по специальности, приобретенный в связи с трудовой деятельностью на территориях обеих сторон, взаимно признается Сторонами.

Исчисление стажа производится по законодательству той Стороны, на территории которой осуществлялась трудовая деятельность.

Сторонами признаются дипломы, свидетельства и другие документы государственного образца об уровне образования и квалификации, выданные соответствующими компетентными органами Сторон, без легализации.

Статья 7

Вопросы пенсионного обеспечения регулируются Соглашением о гарантиях прав граждан государств - участников Содружества Независимых Государств в области пенсионного обеспечения от 13 марта 1992 г. и двусторонними соглашениями в этой области.

Статья 8

Социальное обеспечение по данному соглашению для Работников, работающих на территории Стороны трудоустройства, и членов их семей осуществляется на основании законодательства этой Стороны. При этом под социальным обеспечением по данной статье понимаются все виды пособий и выплат, которые предоставляются гражданам в случае болезни, беременности и родов и в других случаях.

Статья 9

Стороны будут придерживаться следующего порядка в отношении возмещения Работнику ущерба (вреда) вследствие увечья либо иного повреждения здоровья, полученного в связи с исполнением им трудовых обязанностей:

а) возмещение ущерба вследствие трудового увечья или иного повреждения здоровья, а также смерти потерпевшего производится Стороной, законодательство которой

распространялось на Работника в момент получения увечья;

б) возмещение ущерба вследствие профессионального заболевания, либо последовавшей в связи с ним смерти потерпевшего производится Стороной, законодательство которой распространялось на Работника во время его трудовой деятельности, которая вызвала профессиональное заболевание, даже если указанное заболевание впервые было выявлено на территории другой Стороны.

В тех случаях, когда Работник, получивший профессиональное заболевание, работал в обоих государствах в условиях и областях деятельности, которые могли вызвать профессиональное заболевание, возмещение ущерба осуществляется той Стороной, на территории которой в последний раз выполнялась указанная работа;

в) возмещение ущерба вследствие профессионального заболевания, назначенное одной из Сторон, при обострении заболевания пересматривается в соответствии с законодательством этой же Стороны. Однако это положение не применяется, если обострение заболевания связано с трудовой деятельностью на предприятиях (в учреждениях, организациях) другой Стороны, которая могла вызвать профессиональное заболевание и в период которой к Работнику применялось законодательство другой Стороны.

В случае переселения Работника с территории Стороны трудоустройства на территорию другой Стороны работодатель обязан перечислять потерпевшему средства, возмещающие причиненный здоровью вред, в размерах, предусмотренных законодательством Стороны трудоустройства.

Статья 10

Все расходы, связанные с осуществлением социального обеспечения по настоящему Соглашению, несет Сторона трудоустройства.

Статья 11

Документы, выданные в целях реализации настоящего Соглашения на территории одной Стороны по установленной форме или их копии, заверенные в установленном порядке, принимаются на территории другой Стороны без легализации.

Статья 12

Настоящее Соглашение вступает в силу с момента его подписания.

Статья 13

1. Настоящее Соглашение заключается сроком на пять лет и будет автоматически продлеваться каждый раз на один год, если ни одна из Сторон не заявит о своем желании прекратить его действие путем письменного извещения не менее чем за 6 месяцев до истечения соответствующего периода.

2. В случае денонсации Соглашения его положения остаются в силе в отношении трудовых договоров (контрактов), заключенных Работниками с работодателем, до истечения срока, на который они были заключены.

3. В настоящее Соглашение по согласованию Сторон могут вноситься изменения и дополнения, которые оформляются в письменном виде.

Совершено 14.01.1993 г. в г. в двух экземплярах на русском и украинском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

<i>За Правительство Украины (подпись)</i>	<i>За Правительство Российской Федерации (подпись)</i>
---	--